

fferne kalde det en *Exercitiemästare*, det er en saadan, der er Tale om at benytte. Det er jo ogsaa Tilfældet ved andre Universiteter. En ganske anden Sag er det, om der, hvad jeg antager, ikke er ganske udelukket, kan gives Vejledning for den Mand, der tænkes stillet i Spidsen derfor, til tillige at paatage sig en Uddannelse af Lærere i Gymnastik, men det er i alt Fald noget sekundært. Da forudsat, at man gaar ind paa det, er jo den nærmeste Anledning dertil, at den Mand, der er Tale om, er en Kapacitet i denne Retning. Men det har jo været et Ønske, som har været udtalt fra Universitetets Side i en Række af Aar, og det har været et Ønske, som de studerende have sluttet sig til i stort Omfang, i Adresser og Henvendelser til Ministeriet, hvilke ogsaa ere blevne Rigsdagen meddelte. Jeg skal altsaa varmt anbefale, at man nu endelig giver dette Ønske Medhold, saa at Mindretallets Forslag her bliver vedtaget. Jeg kan tilføje, at det naturligvis ikke er, fordi man har for mange Benge, idet der for Tiden er et Overskud paa Kommunitetet, at det er foreslaaet, eller fordi, som det erede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) udtalte, man her nok kunde rutte lidt; det er ikke derfor. Men alt stiller sig saa heldigt, at Kommunitetet kan overtage dette Beløb, som dog ganske naturligt maa siges at henhøre derunder, naar det stilles i Spidsen, at det er en Undervisning for de studerende, et Led i den Undervisning, der overhovedet ydes dem af Universitetet. Den aarlige Bevilling, som det vil kræve, er jo ganske vist nødvendig, men den er, som det erede Medlem selv oplyste, ikke meget betydelig. — Jeg beklager i høj Grad, at Udvalgets Flertal ikke har ment at kunne gaa med til en Anvendelse af et Beløb af i Aar 30,000 Kr. til en videnskabelig Ekspedition til de arktiske Farvande omkring Grønland i 3 Sommer, første Del af en 4-aarig Bevilling paa i alt 188,000 Kr. Det antydedes jo nok af den erede Ordfører for Flertallet (H. Holm), at det var „for Tiden“, og deri laa jo en Slags Udsigt til, at der kunde komme en Tid — der laa længere borte, og da Staten var noget heldigere økonomisk stillet end nu, og da denne Bevilling ikke laa saa nær ved andre store Bevillinger, som vare givne i andre videnskabelige Øjemed — paa hvilken man kunde gaa ind herpaa. Men her gælder det vist i høj Grad, at man skal løbe den belejlige Tid. Forholdet er i Øjeblikket det, at der er et Antal, endogsaa meget fremragende yngre Videnskabsmænd, som have haade Interesse, Vilje og Ønske om denne Ekspedi-

tion, og at der ligeledes er en varm Interesse for denne Sag hos Mænd i Marinen, som maa anses for at være ganske særlig kvalificerede til at lede denne Ekspedition. Og om alt dette om en Aarrække eller i en udflydt Fremtid vilde stille sig paa samme Maade, ved man jo ikke. For Øjeblikket ere altsaa Kræfterne til Stede, og for Øjeblikket ere Bøngene der. Jeg anser det ingenlunde for unaturligt, at Kommunitetet ogsaa overtager denne Udgift, og det kan for Tiden gøre det. Det er meget tænkeligt, at der kan komme Tider, hvor andre Formaal, og virkelig berettigede Formaal, som den erede Ordfører antydede, lægge Beslag paa Kommunitetets Overskud, saaledes at det af økonomiske Grunde ikke vil være muligt at afholde Udgiften til en saadan Ekspedition. Men jeg antager ganske sikkert, at dette ikke vil indtræde i Løbet af den korte Aarrække, hvori der nu er Tale om, at dette Beløb skulde udredes; man har ikke nogen Grund til at være Frygt i denne Henseende. Men hvis det overhovedet kunde hjælpe, kan jeg tænke mig et Kompromis. Jeg kan tænke mig at gøre en Indskrænkning, og jeg har derfor en Udtalelse fra den Mand's Side, som i det hele har været Sjælen i denne Sags Fremgang, nemlig Professor Pitten. Jeg har en Udtalelse fra ham om, at Ekspeditionen — naturligvis med Udsigt til et noget mindre videnskabeligt Udbytte — kan indskrænktes til et Aar, og Beløbet kan i saa Fald nedsættes. Det, det gælder om at fastholde, og det, som for mig naturligvis er Betingelsen for, at dette Beløb overhovedet kan tages fra Kommunitetet, er, at det videnskabelige Formaal er Hovedsagen, er det væsentlige. Det maa ikke miste denne Karakter, idet man stiller praktiske Opgaver i første Række og saa naturligvis tager Zoologer med som Gæster. En saadan Opgave kan ikke gaa ind under Kommunitetet. Men fastholdes dette, er det dog berettiget tillige at fremhæve de praktiske Fordele for vort Land, særlig Fiskeriet og Veijslingsforholdene, som vilde kunne naas ved denne Ekspedition, i hvilken Henseende jeg henviser til, hvad der vil være kommen alle de erede Medlemmer i Hænde: nogle Udtalelser i „Danst Søfartstidende“ om de praktiske Resultater, som ville kunne ventes naaede ved denne Ekspedition. Jeg gentager, at det netop nu er den belejlige Tid, at Forholdet nu er saaledes, at denne Ekspedition kan sættes i Scene med fuld Udsigt til godt Udbytte i videnskabelig Henseende, og at man ikke kan vide noget om, hvornidt Forholdene ville stille sig lige saa gunstig til en senere ubestemt Tid. — Jeg